

GOIGS A SANT ALONSO RODRÍGUEZ

PATRO DEL REGNE DE MALLORCA

Ja que Déu us escollia
i us marcava un sant destí,
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

A Segòvia vàreu néixer
amant de la humilitat,
però l'Illa alçà la xeixa
de la vostra santedat
i aquí fóreu, nit i dia,
com un oracle diví.
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

Com porter que la clau porta
i obri i tanca el rebedor,
si algú tocava a la porta
déieu: Som aquí, Senyor,
i obríeu amb alegria
al cavaller i al mesquí.
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

Sols éreu germà i no pare,
pobre i rapat de cabells,
però la gent més preclara
cercava els vostres consells

si l'ànim li defallia
i els plors feien llur camí.
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

Pujant a Bellver, de blava
mar que mig revolta el mont,
la Verge Santa eixugava
la suor del vostre front,
la humil suor que us corria
pel front embaumat de pi.
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

I allà l'alcaid i ses filles
veien com dins l'alt palau
us revoltaven, senzilles,
les colomes de la pau,
amb brots d'olivera pia
a llur bec adamantí.
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

Ens fóreu bon adjutori
en dir a un pare quaresmer
que tendria purgatori
per predicar en foraster,

sols per vana fantasia
i menyspreu del mallorquí.
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

Quan moríreu, oh desgràcia,
quina pena, quin esglai,
però a l'Illa féreu gràcia
de no oblidar-la jamai,
i el Gran Consell, lloat sia!,
us féu protector i camí.
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

Enguany que és l'aniversari
del vostre humà naixement,
dins aquest absurd desvari
duis Mallorca a salvament,
perquè hi retrobi la via
segura de pelegrí.
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

Dins la nova correntia
que apar que ens vol engolir,
*Sant Alonso, siau guia
del poble que us acollí.*

Lletra: Llorenç Moyà i Gilabert de la Portella.

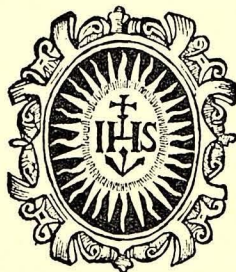
Música: P. Jaume Palou i Sabater, M.SS.CC.

V/. Pregau per nosaltres, Sant Alonso Rodríguez. R/. Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM

Alonso, segovià/ d'ànima ben mallorquina,/ siau santa medicina/ per aquell que us ve a pregar./
Ja que l'Illa us venerà/ per vostra ciència sagrada,/ avui que la ràbia irada/ tot Mallorca vol desfer,/ pro-
tegiu, Sant foraster,/ la nostra llengua estimada. R/. Amén.

Sa que Déu us es-co-lli-a i us mar-ca-va un
 Tornada
 sant des-tí, Sant A-lon-so, si-ru gui-a del po-ble que us
 a-co-lli.
 A se-gò-ria ve-reu néi-xer a-mant de
 la hu-mi-li-tat, pe-rò l'I-lla al-fà la xei-xa
 de la vos-tra san-te-dat i a-qui fó-reu, nit i di-a,
 com un o-ra-cle - di-ví. Al. S.

NOTA HISTÒRICA

Alonso Rodríguez va néixer a la ciutat de Segòvia l'any 1530 ò 1531, i fou el tercer d'onze germans. El seu pare, que tenia un negoci de teixits, desitjava per a ell una instrucció adequada i l'envià a Alcalá de Henares a estudiar gramàtica; però al cap de poc temps morí el seu progenitor i Alonso hagué de deixar els estudis per ajudar a la seva família. Aconsellat per la seva mare, contragué matrimoni amb una jove anomenada María Suárez, de la qual tingué un nin i una nina.

Les adversitats no tardaren a arribar a la vida d'Alonso, i és que Déu tenia uns altres designis per a ell. Primerament se li morí la seva filla i després la seva esposa, endemés el negoci de teixits tampoc li anava gaire bé; tot això contribuí a acostar-lo més a Déu, i començà a dur una vida de sòlida pietat. Finalment se li morí el seu fill, que ell tant estimava, i poc després la seva mare també deixava d'existir. Aleshores, Alonso començà a pensar seriosament si hauria arribat l'hora d'abandonar el món i abraçar la vida religiosa.

Els Pares Jesuïtes de Segòvia no l'acceptaren, però posteriorment anà a València on, després de superades algunes dificultats, fou admès a la Companyia de Jesús com a germà coadjutor. El 31 de gener de 1571 començà el noviciat i, quan encara no havia professat, els Superiors l'enviaren al col·legi de Montis-Sion de Ciutat de Mallorca, on visqué la resta de la seva vida. Allà, ocupant el càrrec de porter, exercità totes les virtuts pròpies de la vida religiosa, particularment la humilitat i l'obediència. El seu esperit d'oració fou extraordinari, de tal manera que Déu li féu veure meravelles del cel. Professà una gran devoció a Maria Santíssima, tant que Ella se li dignà aparèixer a la muntanya de Bellver per a eixugar-li la suor. Ple de mèrits pel cel, morí en la pau del Senyor en la matinada del 31 d'octubre de 1617.

La fama de santedat del germà Alonso Rodríguez ben aviat se va estendre arreu de la nostra illa, tan és així que, molt abans de la seva beatificació, el mes de novembre de 1632, el Gran i General Consell del Regne el proclamà Patró de Mallorca. Va ser beatificat l'any 1825 pel Papa Lleó XII, i el canonitzà Lleó XIII el 15 de gener de 1888.

Des de la seva beatificació, el cos de Sant Alonso és venerat dins una urna de vidre, que presideix la seva capella de l'església de Montis-Sion. El 9 de juliol de 1885 es va beneir solemnement un oratori en el bosc de Bellver, construït en el lloc on se li va aparèixer la Mare de Déu. També a Ciutat hi ha una Parròquia dedicada al Sant Porter de Montis-Sion, la va erigir canònicament l'Arquebisbe-Bisbe Josep Miralles i Sbert el 13 d'abril de 1938, i el nou temple definitiu va ser consagrat el 8 d'abril de 1962 pel Bisbe Jesús Enciso i Viana. Cada any, el dia de la seva festa, un quadre que representa a Sant Alonso Rodríguez és exposat a la façana de l'Ajuntament de Ciutat.

Gaspar Munar i Oliver, M.SS.CC.